

Szent Család Vasárnapja 2017. december 31.

Kedves Testvérek!

Az egyházi liturgia ünnepeinek mindig örülni kell. Ahogy az egész évünket bearanyozza az egész évi liturgia, úgy élünk meg egyre mélyebb ismeretet, abból, amit Isten szeretne átadni nekünk.

Tudjuk, hogy karácsonyban benne rejtőzik a születés, és a találkozás. A teremtett ember születése és a Teremtő a teremtményével való találkozás. Ez adja meg számunkra az örvendezés élményét.

Ebben a születésbe benne rejlik az is hogy egy gyermek egy Családba születik. S ezt a családot ünnepejük karácsony ünnepkörében. Szent Család ünnepe van, elsősorban annak a családnak, ahova a Gyermekek, Istenfia megszületett: Mária és József és a Gyermekek adja ennek a mai napnak a különleges ünnepét.

A liturgia teremtett egy ünnepet, a Szent Család ünnepét, azért hogy mi is emberi szinten meg tudjuk ünnepelni a CSALÁDJAINKAT. Hiszen mi is, a mi emberi családunk is hasonlít a Szent Családhoz, ahol az anya és az apa és a gyermek együtt nőtt fel.

Ismerjük Mózes születését és megtalálását. Nem Mózes a példa, aki nem családban nőtt fel. Tudjuk, hogy Mózes is felnőtt, és az igazi édesanya szoptatta. De Jézus nem ezt adja nekünk példaképpül, hanem azt a családot, ahol az anya és az apa együtt neveli fel gyermekét.

Ezen a karácsonyi időszakban az ünnepünk éppen ezért a CSALÁD ünnepe. Amikor megfogalmazódott a liturgia számára, hogy legyen egy Szent Család vasárnapja, senki sem gondolta volna, hogy a CSALÁD egysége egyes divatos ideológiák miatt ennyire megsérülhet.

Szent Család vasárnapján szinte ideológiai harcot kell folytatnunk a család eszme fennmaradásért. Erre senki sem gondolt, és itt tapasztaljuk a liturgia és ünnepeinek a bölcsességét.

Sajnos mindig voltak és vannak és lesznek olyan gyermekek, akiknek nem adatik meg a családban való felnövekedés. Bármi okozhat egyénis tragédiát.

De most nem egyéni tragédiát élünk meg, hanem társadalmi tragédiát, mert a család modellt támadják meg.

Már nincs szükség az apa és az anya egységére. Viszont mi éppen az ellenkezőjét éljük meg, abban a templomban, ahol vasárnaponként szentmiséken vagyunk. Ennek a templomnak az alapélményét a CSALÁDOK miséje adja meg. Jó értelemben az, hogy van ÉLET van a templomban azt a CSALÁDOK összetartó miséje teremti meg.

A szentmise liturgiájában a családok vesznek részt, az ünnepeket, betlehemes műsortól kezdve, nyári táborig a családok összetartó ereje teszi egységessé.

A karácsonynapi szentmisében egyszerre élhettünk ezt. A fiúk ministrálásával, a lányok éneklésével, és a gyermekek csengettyűzésével a CSALÁD, a családok voltak jelen a szentmisében, a szülőkkel és a nagyszülőkkel. Valójában ez a mi SZENT CSALÁD ünnepünk.

Egy-egy ünnepben mindig van egy FŐKOORDINÁTOR, aki köre mindenkinek a tehetsége és ereje párosul. Ismerjük mi is itt a templomban ezt a VALAKIT, Koós Juditot, aki köre körkörösén zárul a kör. Mindannyian teszük ehhez valamit, én azzal, hogy felszentelt pap vagyok és misézek, az orgonista azzal, hogy zenél, a énekesek azzal, hogy még szebbé tudják tenni az ünnepet. És sorolhatnék ide mindenkit, aki tevékenyen jelen van ezeken az ünnepeken. Nem lehet ezt mindennap tenni, de a ünnepeink ez által válnak maradandóan széppé.

Elsősorban a vasárnapi szentmisék, a Szent Antal napja körül kialakult gyermeke és családok vasárnapja, az egy hetes nyári tábor, és ehhez kapcsolható egyéb ünnepeket.

Mi ezt kaptuk ajándékba és ezt kell megköszönnünk. Adott egy templomot és adott egy élő családi közösséget.

Hálaadó szentmise ez a szentmise. Az egész évért nekünk ezért kell hálát adnunk. S ezt a teret a következő két évben a kormány segítségével még szebbé tudjuk varázsolni. Elindul egy nagyszabású felújítás, ami öröm és kicsit feszültebb fájdalommal is jár, mert felújítás okoz kényelmetlenséget.

